

РЕШЕНИЕ

№ 2772

гр. София, 25.04.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIV КАСАЦИОНЕН
СЪСТАВ**, в публично заседание на 19.04.2013 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Камелия Стоянова

**ЧЛЕНОВЕ: Весела Цанкова
Луиза Христова**

при участието на секретаря Силвиана Шишкова и при участието на прокурора Ютеров, като разгледа дело номер **285** по описа за **2013** година докладвано от съдия Луиза Христова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 63, ал. 1, изр. II от ЗАНН.

С решение от 08.11.2012 г. по НАХД № 10943/2012 г., Софийски районен съд, НО, 8 състав е потвърдил частично наказателно постановление (НП) № 11834/14.03.2012 г., издадено от началник „АНД” отдел „Пътна полиция – СДВР, с което на Б. Б. М., е наложено административно наказание и глоба в размер на 100лв. за нарушение на чл. 123, ал.1, т.1, б. „б” от ЗДвП и е отменил НП в частта, в която на същото лице е наложена глоба в размер на 100 лв., за нарушение на чл. 20, ал. 2 от ЗДвП, на основание чл. 179, ал. 2, пр. 1 от ЗДвП.

Срещу така постановеното решение, е постъпила касационна жалба от СДВР - ОПП, в която се моли решението в частта, в която е отменено НП, да бъде отменено като неправилно и незаконосъобразно.

В съдебно заседание касационният жалбоподател и ответникът не се явяват и не се представляват.

Представителят на Софийска градска прокуратура счита жалбата за неоснователна.

Административен съд София – град, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

За да постанови решението си, районния съд е събрал като доказателства по делото показанията на свидетелите К. (актосъставител) и Б. – собственик на единия от

пострадалите при ПТП автомобили, и писмените доказателства, представени с наказателното постановление.

Пред настоящата инстанция не са ангажирани нови доказателства.

Касационната инстанция споделя изцяло фактическите констатации на първоинстанционния съд.

Установено е, че на 03.01.2012 г., около 12.35 часа, в [населено място],[жк]пред бл. 333 с посока на движение от [улица]към [улица], Б. М., управлявайки лек автомобил „Волво 440” с ДК [рег.номер на МПС] , поради несъобразена скорост със състоянието на пътя, реализира ПТП в паркиран лек автомобил „Опел Т.” с рег. [рег.номер на МПС] , който от своя страна се отмества и се удря в паркирания до него лек автомобил „Мерцедес-Ц” с рег. [рег.номер на МПС] . М. напуснал местопроизшествието, но бил възприет от неустановено по делото лице – съсед на свидетелката Б.. След пристигането на контролните органи, бил съставена протокол за ПТП, а впоследствие и акт за установяване на административно нарушение /АУАН/, връчен на нарушителя срещу подпис на 01.03.2012г. При съставянето на акта е попълнена декларация от М., в която потвърждава, че пътната настилка е била заледена и че е избягал от местопроизшествието. Въз основа на така съставения акт за установяване на административно нарушение, е издадено и обжалваното НП № 11834/14.03.2012 г. на началник отдел „Пътна полиция – СДВР.

При тази фактическа обстановка, настоящият състав, счита че СРС е формирал неправилни правни изводи, относно причините за настъпилото ПТП.

Съгласно чл. 20, ал. 2 от ЗДвП, водачите на пътни превозни средства са длъжни при избиране скоростта на движението да се съобразяват с атмосферните условия, с релефа на местността, със състоянието на пътя и на превозното средство, с превозвания товар, с характера и интензивността на движението, с конкретните условия на видимост, за да бъдат в състояние да спрат пред всяко предвидимо препятствие. Водачите са длъжни да намалят скоростта и в случай на необходимост да спрат, когато възникне опасност за движението.

При този вид нарушение, е без значение с каква скорост се е движил водача. При извършване на нарушението свързано с несъобразена скорост, е от значение единствено дали водачът се е съобразил с пътната обстановка, като в случая изрично е посочено, че скоростта на водача не е съобразена с пътната настилка, която видно от неговото възражение, е била заледена. На основание чл. 20, ал. 1 от ЗДвП, водачите са длъжни да контролират непрекъснато пътните превозни средства, които управляват. Безспорно, след като е реализирал ПТП, М. се е движил с несъобразена с пътната обстановка скорост, след като не е успял да овладее управлявания от нея автомобил, блъснал се е в паркиран до него автомобил, който от своя страна е ударил друг паркиран до него автомобил. Преместването на паркиран автомобил до степен, че да удари друг такъв, също е индикация за скоростта, с която е бил ударен.

Всяка скорост, която не позволява на водача да намали скоростта и да спре пътното превозно средство, като по този начин е станал причина за осъществяване на пътнотранспортно произшествие, е несъобразена скорост със състоянието на пътя, който е бил заледен. На основание § 6, т. 30 от ДР на ЗДвП, „пътнотранспортно произшествие” е събитие, възникнало в процеса на движението на пътно превозно средство и предизвикало нараняване или смърт на хора, повреда на пътно превозно средство, път, пътно съоръжение, товар или други материални щети. Безспорно, видно от съставения АУАН и протоколите за ПТП, са налице имуществени щети на

паркираните автомобили Опел Т.” с рег. [рег.номер на МПС] и „Мерцедес-Ц” с рег. [рег.номер на МПС] , поради което настъпилата катастрофа, представлява ПТП, по смисъла на закона.

Съгласно чл. 189, ал. 2 от ЗДвП, редовно съставените актове по този закон имат доказателствена сила до доказване на противното. От страна на нарушителя не е оборена материалната доказателствена сила на акта, като същият при съставянето на акта не е изложил никакви възражения относно констатациите за несъобразена скорост, довела до настъпването на конкретното ПТП.

Предвид изложеното, настоящият състав приема, че съдебното решение в оспорената част следва да бъде отменено и предвид факта, че делото е изяснено от фактическа страна, да постанови акт по съществото на спора, като потвърди издаденото наказателно постановление.

В същото време наложеното административно наказание е в минимален размер определен от нормата на чл. 179, ал. 2, предл. 1 от ЗДвП, поради което наказанието е определено съобразно правилата на чл. 27, ал. 1 и ал. 5 от ЗАНН.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2, предл. II от АПК, вр. с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН, Административен съд София - град - XIV касационен състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ решение от 08.11.2012 г. по НАХД № 10943/2012 г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение - 8 състав в частта, в която е отменено НП № 11834/14.03.2012г., с което е наложена глоба в размер на 100 лв., за нарушение на чл. 20, ал. 2 от ЗДвП, на основание чл. 179, ал. 2, пр. 1 от ЗДвП.

ПОТВЪРЖДАВА наказателно постановление № 11834/14.03.2012г. издадено от началник отдел „Пътна полиция – СДВР, с което на Б. Б. М., е наложена глоба в размер на 100 лв., за нарушение на чл. 20, ал. 2 от ЗДвП, на основание чл. 179, ал. 2, пр. 1 от ЗДвП.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.